

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 18. Episcopatus Pragensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

deburgenſes in ædes prope Eccleſiam S. Joannis extra civitatem poſitam migrare juſſi. Sæculum X.
A. C. 968.

Boso, primus Episcopus Merseburgenſis, olim Monachus ad S. Emmeramum Sæc. V. Ben.
p. 112.

Ratisbonæ, inde ad Palatium Regis evocatus est. In fidei & obsequiorum præſtitorum præmium dedit ei Rex Eccleſiam Cizicenſem, prope quam ipſe Monasterium extruxit; cumque Verbum Divinum indefeſſe prædicando, in regionibus Saxonix Orientem ſpectantibus magnam Infidelium multitudinem convertiſſet, & ſacro fonte abluisset, optione ſibi ab Imperatore oblata, cuiam ex tribus Eccleſiis Cathedralibus, quæ erigebantur, præſſe vellet, elegit Merſeburgenſem, quam poſtquam anno non plus uno rexisset, prima Novembris anno nongenteſimo ſeptuageſimo e vita deceſſit. Ejus Succesor Giſiler ab Imperatore nominatus est, quem Anno Episcopus Wormatiensis eo ſaſtigio dignum affirmaverat.

§. XVIII.

Episcopatus Pragensis.

Sub idem ferme tempus Episcopatus Pragensis exoritur. Boleslaus crudelis Dux Bohemiæ, S. Wenceslai fratris ſui interfeſtor, anno nongenteſimo ſexageſimo ſeptimo, e vita migrans, Succeso- Chr. Saxon.
ap. Mabill.
Sæc. 5. p. 809

Sæculum X.
A. C. 968.

cessorem reliquit filium & ipsum Boles-
laum nomine, ob insignem virtutem Bo-
num appellatum, sincera fide Christia-
num, magna in subditos charitate fla-
grantem, viduarum, orphanorum, Cle-
ricorum, & peregrinorum Defensorem.
Is Ecclesiis non minus viginti a se fun-
datis omnia necessaria comparavit. So-
rorem habebat nomine Mladam, Virgi-
nem Deo Sacram & literatam, quam pia
peregrinatione ad limina SS. Apostolo-
rum pervenientem Joannes XIII. Papa
perbenigne suscepit. Eam deinde, Ro-
mæ vitæ monasticæ disciplina imbutam,
quo novæ Bohemorum Ecclesiæ faveret,
ex consilio Cardinalium, Abbatissam so-
lemni ritu benedixit, mutato nomine
Mariam appellavit, ejusque manibus Re-
gulam S. Benedicti, & Baculum pastora-
lem inseruit. Epistolam quoque fratri,
Duci Boleslao, reddendam tradidit, in
qua Pontifex dicit: *Soror tua inter alia
nomine tuo consensum nostrum petit,
ad fundandum Episcopatum in Princi-
patu tuo. Quod nos utique læto ani-
mo suscipientes Deo gratias retulimus,
qui suam Ecclesiam in omnes nationes
dilatat. Unde Apostolica auctoritate
annuimus, ut in Ecclesia SS. Marty-
rum Viti & Wenceslai Episcopalis Ca-
thedra erigatur, & apud Ecclesiam S.
Georgii Congregatio Feminarum sub
Regula*

Regula S. Benedicti & Regimine Filia Sæculum X.
A. C. 968.
nostra, Mariæ, Sororis tuæ, constitua-
tur. Verumtamen non sequaris ritum
Bulgarorum aut Russorum, & non u-
taris lingua Sclavonica, sed Episcopum
elige literis latinis apprime eruditum,
qui Ecclesiæ novalia, ut par est, ex-
colere possit. Vale. Nempe cavebat
 Papa, ne Bohemi in Sacris Officiis, mo-
 re Bulgarorum & Russorum, Ritum Græ-
 cum adhiberent, sed uterentur Lati-
 no, qua in re Bohemos obsequentes ha-
 buit.

Igitur, ut in hac Bulla præceptum
 fuerat, primus Episcopus Pragensis deli-
 gitur monachus ex Saxonia, Ditmarus
 nomine, vir eloquens ac literatus, qui
 olim orationis causa Pragam veniens a-
 micitiam Ducis adeptus fuerat, ceterum
 linguam etiam Sclavonicam callebat.
 Hunc virum ad se per Legatos vocatum
 Boleslaus, congregatis omnibus Clericis
 & Optimatibus, precibus & hortatu E-
 piscopum eligi curat, moxque ad Otto-
 nem Imperatorem mittit traditis lite-
 ris, in quibus orabat, ut Episcopus (*)

F f 4 ordi-

(*) Primi in Bohemia Christiani certe non
 fuerunt Lutherani; his enim satis fuisset, Dit-
 marum a Laicis vocari, & non ab Episcopo, sed
 a quibusvis, quos ipsi ministros Ecclesiæ appel-
 lant,

Sæculum X.
A. C. 968.

ordinaretur; id cum Imperator ex Principum & Præsulum consilio concessisset, Ditmarus ab Archiepiscopo Moguntino consecratus, Pragæ deinde populo Clericisque plaudentibus excipitur. Ipse, Episcopus creatus, multas Ecclesias a Fidelibus ædificatas consecravit, & magnam Gentilium multitudinem baptizavit.

§. XIX.

S. Mathildis Regina.

Sup. L. LV. Eodem anno nongentesimo sexagesimo octavo (*) Mathildis Regina, Ottonis Imperatoris mater, Sanctam animam Deo reddidit. Ea defuncto conjuge, Rege Henrico Aucupe, in Monasterio Quedlinburgensi, a se fundato, vitam Religiosam amplexa, omnes Regulæ apices servabat, concinna majestate rursusque ea modestia & verecundia actus & sermones temperans, ut pudica virgo credi potuisset, nisi Reges filii matrem prodidissent. Nunquam ad Altare manibus vacuis nec vivente Rege conjuge, nec eo defuncto procedebat. Singulis diebus

vit. n. 14.

Mart. to. 7.

p. 362.

Mabill. Sæc.

V. æt. p. 348.

lant, Clericis ordinari, rejecto more Ecclesiæ ab Apostolis accepto, atque semper & ubique observato.

(*) Mabillonius anno 967. & sæpius dissentunt.